

Faragó Helga, ÁOK VI. évf.

SZTE ÁOK, Sürgősségi Betegellátó Önálló Osztály

A szeptikus sokkal észlelt betegek ellátásának retrospektív vizsgálata a Szegedi Sürgősségi Betegellátó Önálló Osztályon

Bevezetés: A szeptikus állapot súlyosabb formája a szeptikus sokk. Mortalitása világszerte kirívóan magas, ellátásában alapvetően szükséges a bizonyítékokon alapuló nemzetközi irányelvek alkalmazása. Vizsgálatunk során a szegedi Sürgősségi Betegellátó Önálló Osztályon (SBÖO) szeptikus sokkal kezelt betegek ellátását mértük fel a Surviving Sepsis Campaign (SSC) irányelveinek tükrében.

Módszerek: Adatgyűjtésünk retrospektív módon zajlott 2015 februárjától szeptemberig terjedő időszakban a szegedi SBÖO ambuláns lapjainak és a kórlapjainak a felhasználásával. A vizsgálatba az osztály kritikus ellátó folyosóján szeptikus sokk iránydiagnózissal kezelt betegek kerültek bevonásra. Az adatgyűjtés során a betegeknek alkalmazott diagnosztikus és terápiás lépéseket, valamint azok idejét rögzítettük. A vizsgálat elsődleges végpontjaként a SSC irányelveiben leírt terápiás lépések megvalósulásának arányát és az ennek megfelelően előírt időkeretek betartását vizsgáltuk. Másodlagos végpontja a szeptikus sokkal kezelt betegek 28 napos mortalitása volt.

Eredmények: A vizsgálatba 48 szeptikus sokkos beteget vontunk be. A betegek ellátása során a teljes protokoll betartása az esetek 85,4%-ban nem valósult meg, ugyanakkor az irányelv egyes elemei külön-külön a legtöbb esetben teljesítésre kerültek. A 3 órás időkorlát a diagnosztikus lépések esetén a betegek 73%-nál került betartásra, míg a terápiás lépések teljesítésének ideje elmaradt az elvárttól. A 28 napos mortalitás 56,25 %-os volt.

Megbeszélés: Eredményeink alapján a szeptikus sokkal kezelt betegek ellátásában a SSC irányelveiben leírt terápiás lépések megvalósulnak ugyan, de az előírt 3 órás időkeret a betegek egy részénél nem volt tartható. Az eredmények alapján olyan minőségügyi programot indítottunk, mely hozzájárult ahhoz, hogy az ilyen kórképpel kezelt betegek a legmagasabb szintű ellátást kapják osztályunkon. Ennek a programnak az eredményeit egy másik munkánkban közöljük.

Témavezetők: Dr. Pető Zoltán egyetemi docens, Dr. Erdélyi Péter szakorvosjelölt

Henk Júlia Edit, ÁOK IV. évf.

SZTE ÁOK, Biokémiai Intézet, SZTE ÁOK, Kardiológiai Központ

Iszkémiás posztkongicionálás kardiális jellemzőinek vizsgálata akut miokard infarktus kezelése során

Bevezetés: Az iszkémiás posztkongicionálás gyakorlatban is alkalmazható endogén mechanizmus hatékonyságát azonosítani megkérdőjelezi többek között az infarktus társbetegségek befolyásoló hatását elmaradásáért. Jelen kísérlet célja az iszkémiás posztkongicionálás biokémiai markereivel.

Módszerek: A vizsgálatba 43, 18 év közötti, sürgősséggel érkező beteget vettünk fel a vizsgálatba. A vizsgálat szakma szabályai szerint, perkután történt. A kontroll csoportban az ér meg volt tisztítva további intervenció. A posztkongicionálás után 1 perc reperfüziót/1 perc okklúziót alkalmaztunk, majd követően vért vettünk, amit a beavatkozás után 2 órával később megismételtünk. A mintákban a kardiális és infarktusz markerek meghatározására használtuk a kardiális „late enhancement” vizsgálatot.

Eredmények: A vizsgálatba 16 nő és 27 férfi vettünk fel. Találtunk különbséget a biometria (alapsúly, testtömegindex), a szívfunkció (szívindex, kardiális index) tekintetében a 2 csoport között. A kardiális aktivitások azonban szignifikánsan magasabbak voltak a posztkongicionált csoportban 24, illetve 48 órával később. A szérumszintje szignifikánsan magasabb volt a posztkongicionált csoportban.

Konklúzió: A vizsgálat jelen szakaszában a kardiális paraméterekben találtunk szignifikáns különbséget a kontrollhoz képest. További vizsgálatok további mérések árnyalhatják az eredményeket.

Támogató: Bolyai János Kutatási Ösztöndíj
2016-0068

Témavezetők: Dr. Bencsik Péter egyetemi adjunktus